

Nallen uusi ystävä

Olipa kerran pikku nalle, joka oli aina iloinen. Nallen päivä oli paras. Nallen äiti sanoi että menisitkö metsään hakemaan mansikoita. Nalle suostui. Nalle meni metsään. Häntä alkoi pelottaa. Hän käveli yli rotkojen. Mansikoita ei näkynyt. Mutta sitten nalle näki jotain uskomatonta. Ihan kuin aurinko olisi laskeutunut taivaalta. Se oli lintu mutta se ei ollut mikä tahansa lintu vaan TULILINTU. Lintu laskeutui nallen viereen. Lintu kertoi nallelle että hän oli lentänyt aurinkoon. Ja hänestä oli tullut dramaattinen TULILINTU. Nalle kysyi miksi tämä on niin dramaattista. En itse asiassa tiedä, sanoi Tulilintu ja heistä tuli ystäviä.

Nalle kysyi tulilinnulta haluaisiko hän tulla kylään kahville. Tulilintu vastasi kyllä, minä rakastan kahvia. Heillä oli pitkä matka nallen pesään. Kun he kävelivät yli rotkojen he huomasivat hiiren matkalla. Sitten he jatkoivat matkaa ja lopulta he pääsivät nallen pesään. Sitten nallen äiti keitti kahvia ja leipoi pullaa. Kahvi tuli valmiiksi. Nallen äiti huusi pullat ovat valmiit. Nalle ja tulilintu huusivat jee. Nalle ja tulilintu söivät pullaa ja joivat kahvia nami sanoi tulilintu ja niinpä, sanoi nalle. Kun he olivat syöneet niin he leikkivät nallen leluilla. Heillä oli hauskaa tulilinnun kanssa. Tulilintu poltti nallen lelun koska hän oli tulilintu. Anteeksi nalle, sanoi tulilintu. Ei se mitään se olikin jo vanha. He nauroivat yhteen ääneen. Tulilinnun piti lähteä kotiin. Kello oli jo 7.00 illalla. Oho onko kello jo 7.00 illalla? Oho niinpäs onkin. Hei hei tulilintu.

Tulilintu lähti mutta sitten matkalla tulilintu tippui veteen ja menetti voimansa. Nalle kuuli että tulilintu oli tippunut veteen ja riensi veteen auttamaan. Voi ei, mitä sinulle tapahtui, nalle kysyi. Tipuin veteen matkalla, tulilintu vastasi. Nalle auttoi tulilinnun rantaan ja vei hänet nallen pesään. Nallen äiti huolestui että tulilinnulle oli sattunut jotain. Äiti huomasi että tulilinnun siivessä oli haava joka näytti pahalta. Nallen äiti satoi haavan ja soitti tulilinnun äidille ja kertoi mitä oli tapahtunut. Tulilinnun äiti lähti heti tulemaan nallen kotia kohti auttamaan tulilintua ja vei hänet kotiin turvallisesti. Tulilinnun äiti haki tulilinnun isän paikalle työhuoneesta. Isä auttoi tulilintua mutta sai selville että voimia ei voi palauttaa muuta kuin ystävyiden taialla. Vanhemmat olivat todella huolestuneita, koska he eivät tienneet selviääkö tulilintu ilman voimiaan.

Nalle kävi joka päivä katsomassa tulilintua. Yhtenä päivänä nalle tajusi että ystävyiden taika voisi pelastaa tulilinnun. Sitten nalle kiirehti tulilinnun kotiin ja kertoi että hän voi auttaa. He kokeilivat sitä ja se toimi. Tulilinnun äiti oli niin iloinen että oli halkeamaisillaan onnesta. Nalle ja tulilintu pysyivät aina ystävinä.

Miia, Helmi ja Larissa

Ahvenisjärven koulu, Kanjonin koulutalo

Kuva: Anna-Liisa Tarvainen.